

STANOVISKO ZOO OLOMOUC K VÝZVĚ DÁNSKÉ ZOO

Zoologická zahrada v Aalborgu v Dánsku se obrací k široké veřejnosti s žádostí, aby darovala nechtěná zvířata ze svých chovů (králíky, slepice, morčata, koně, jež se na jatkách poráží např. v důsledku vysokého věku či zranění). Ta by dále posloužila coby potrava tamním šelmám. Rozhodně ale nevybízí k tomu, aby lidé poskytli své psy či kočky, jak bylo mylně uváděno. Olomoucká zahrada se k podobné výzvě sice nepřipojí, ale ani ji neodsuzuje. „Byť lze říci, že se jedná o zcela jiný kraj, jiný mrav, souzníme se zoo v tom, že se našim zvířatům snažíme poskytnout zdravou, přirozenou a druhově odpovídající stravu a jak je známo, šelmy trávu nespásají. Zoo Olomouc by obdobnou žádost vydat mohla, nicméně tak neučiní. Spolupracující chovatelé nám dodávají přebytky ze svých chovů (slepice, králíky, morčata, potkany, myši) v dostatečném množství. Od Krajské veterinární správy máme udělenou i výjimku na zkrmování hospodářských zvířat – ovcí či koz, jejichž chovatel prokáže, že nevykazují žádné známky onemocnění, jsou tudíž klinicky zdravá, případně pochází z chovu kontrolovaného veterinární správou. Výjimka se netýká domácích mazlíčků v podobě psů či koček, u kterých v rámci legislativy hraje etické hledisko nemalou roli a mohou se usmrtit pouze za přesně stanovených podmínek, pakliže jsou nevléčitelně nemocná, vysokým věkem trpící, nebezpečná apod.“ uvádí prezident Unie českých a slovenských zoologických zahrad (UCSZOO) a ředitel Zoo Olomouc Dr. Ing. Radomír Habáň. Usmrcení zvířat v zoo se řídí platnou legislativou dle řádu schváleného Krajskou veterinární správou pro Olomoucký kraj a Státní veterinární správou ČR. Zvířata jsou usmrcována humánně. Ta větší jateční pistolí, menší plynem, teprve poté poskytnuta šelmám. „V Zoo Olomouc jsme v loňském roce byli nuceni přikročit i ke zkrmení dvou jelenů sika, pěti muflonů, oryxe jihoafrického, klokana rudého, pěti koz domácích a dalších menších zvířat. Důvodem byl vysoký věk, úraz, nebo řízení chovu. Žádné rozhodnutí o utracení není snadné a přistupujeme k němu po velmi důkladném zvážení a vyčerpání všech jiných možností,“ uzavírá.

VE VOLNÉ PŘÍRODĚ UHYNE AŽ 75 % MLÁDAT, V ZOO JICH 75 % PŘEŽIJE

Posláním zoo je ochrana druhu. S ohledem na zajištění životaschopnosti některých ohrožených populací volně žijících druhů a zamezení jejich vymírání, zvířatům umožňujeme rozmnožovat se a snažíme se do chovu pouštět jen ty nejsilnější a nejzdravější jedince. Ti pak mohou předávat své vlastnosti na potomky. Z hlediska zájmu zvířat je smrt poctivější než jim nedovolit se rozmnožit vůbec. Ve volné přírodě zvíře umírá v důsledku zranění, vykrvácení po vnitrodruhovém konfliktu, je uloveno predátorem, sežráno, uhynie hladem, na onemocnění. Nejvyšší mortalita bývá u mláďat, cca 75 % uhynie v období po narození a ve chvíli, kdy se oddělují od matky. Chovatelská zařízení poskytují zvířeti natolik dobré podmínky, že 75 % mláďat daného druhu přežije.

UMOŽNIT ZVÍŘATŮM ROZMNOŽOVAT SE JE TO NEJPOCTIVĚJŠÍ MOŽNÉ

Mnohá omezení reprodukce selhávají. Oddělování zvířat nepůsobí dobře na jejich psychiku. Antikoncepce má řadu nežádoucích účinků, po jejím vysazení může samice ztratit reprodukční schopnost. Kastrace je nevratná. Koloběh rozmnožovacího procesu je jedním ze základních zvířecích instinktů. Pokud o něj zvířata připravíme, bereme jim zásadní část vnitřního nastavení.

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325